

Bijeenkomst Kunst en Zorg op 25 maart 2021: Iris' ZOOM

Op 25 maart hebben we een geslaagde ZOOM gehad met Esmeralda, Debora, Corine en Rob rond de vragen van Iris. Iris heeft hier een reflectie over gemaakt, zie hieronder.

We hebben afgesproken graag in deze vorm verder te willen en Rob zal daarvoor met Debora contact opnemen om de volgende bijeenkomst voor te bereiden. We plannen de bijeenkomst met een datumprikker zodat de opkomst zo goed mogelijk kan zijn. Mensen die niet konden maar het wel interessant vinden, worden ook uitgenodigd zodat we op 10, max 12 deelnemers zitten. De 'inbrenger', Debora dus de volgende keer, krijgt ook de ruimte om zelf gericht nog een paar mensen uit te nodigen.

Wordt vervolgd!

Hartelijke groet

Rob en Iris

Reflectie Iris:

Het was een interessante bijeenkomst, waarin ik de community mocht aftrappen met een presentatie van mijn kunstproject 'Stil de tijd' voor een beeldend dialoog rondom dementie.

We kwamen samen in een zoom meeting met een beperkt gezelschap (5 mensen), en dit bleek juist erg succesvol omdat er veel ruimte was voor het uitwisselen van ideeën en ervaringen.

Ik liet een korte film zien die ik had gemaakt voor de pilot van het project waarin ik laat zien wat een beeldend dialoog is, en wat het in het moment met de betrokkenen doet. Daar kreeg ik positieve reacties op, zoals ook het stukje waarin een van mijn deelnemers zelf heeft gefilmd, een intiem moment met zijn vader. Maar ook dat het gebruik van de verschillende herkenbare materialen en spullen, een mogelijkheid biedt voor bijvoorbeeld zorgverleners als ingang voor een gesprek en om verbinding te maken.

De insteek was om tevens twee vragen voor te leggen wat mij bezighoudt in het verder ontwikkelen van mijn kunstproject in de zorgomgeving. Deze vragen waren:

- *Waar ligt de grens tussen kunstenaar en hulpverlener, waar kan en wil ik verantwoordelijkheid voor nemen, waar wil ik impact maken (en waar niet)?*
- *Kan ik het project overdraagbaar maken zodat meer mensen ervan kunnen profiteren, of hoort het bij mij?*

Kortom, vragen over authenticiteit, betrokkenheid en verbinding.

Ik deelde mijn overpeinzingen en ik kreeg interessante feedback terug. Een ervaring was bijvoorbeeld dat je als kunstenaar toch vaak wordt gezien als workshopbegeleider of creatief bezigheidstherapeut, en dat het tijd kost voordat duidelijk wordt wat je werkelijk kunt brengen als kunstenaar in een zorgomgeving. Maar ook was de ervaring dat je soms wordt ingezet als hulpverlener, om bij te dragen aan het 'overleven' in de zorginstelling, zoals noodgedwongen plaatsvond tijdens de eerste lockdown.

Wat ik hieruit heb gehaald is dat het essentieel is om dicht bij jezelf te blijven, en duidelijk te blijven communiceren wat je komt doen en wat het de mensen met wie je samenwerkt kan brengen. Maar ook een stukje geduld en meebewegen belangrijk is met de belevingswereld van zowel zorgverleners als deelnemers, om jouw idee begrijpelijk te krijgen.

Ook de tweede vraag maakte verschillende reacties los. Enerzijds is het mooi en belangrijk om een project en methodieken te kunnen delen maar als kunstenaar blijft jouw werk ook uniek. Deels zou het project overdraagbaar kunnen zijn, maar vraag je af aan wie je het zou kunnen en willen overdragen: zijn dat andere kunstenaars, (die ieder ook weer op een eigen manier te werk gaan, en die andere kwaliteiten behalen dan jij) of zijn dat zorgverleners binnen een organisatie zelf: om bijvoorbeeld aan hen te laten zien hoe een dialoog te voeren, de gesprekken met materialen te combineren, om een ingang te kunnen vinden in het contact met hun

cliënten (en familie) en hun belevingswereld. Het stukje verbeelden blijft van de kunstenaar zelf: hoe de uitkomsten van de gesprekken te verwerken en te verbeelden.

Met de feedback blij ik direct aan de slag te kunnen, de organisatie die mogelijk belangstelling heeft in mijn project wil opnieuw in gesprek om het project al dan niet in een aangepaste vorm aan te kunnen bieden aan hun cliënten. Op dit moment is het project 'te groot' en zijn de kosten boven budget. Ik ben benieuwd naar een vervolgesprek, maar ik zal ook onderzoeken hoe het project toch uitgevoerd kan zonder dat het zijn authenticiteit verliest.

Tenslotte gaf ik een kleine praktische activiteit om de zintuigen te activeren: met losse koffie of thee verkenden we met al onze zintuigen deze 'materialen' als reminder: de belangrijkste communicatie verloopt met de zintuigen, en niet met woorden alleen.

Ik hoop dat deze community voortgezet zal worden met meerdere kunstenaars en betrokkenen die zich inzetten voor kunst in de zorg, als intervisie, sparringmomenten, om uit te wisselen, samen te brainstormen, of een project nog in idee-vorm bestaat of inmiddels in de uitvoeringsfase zit, laten we via deze community samen komen en onze ideeën uit wisselen, om de zorg wakker te schudden met de impact van de kunstenaarsmindset!

